

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **O. P.**, zast. Mgr. Zdeňkem Burdou, advokátem, se sídlem Lecnínová 3033/7, Praha 10, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 5. 2021, č. j. KUJCK 54532/2021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 26. 1. 2022, č. j. 54 A 7/2021 - 37,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský úřad Dačice rozhodnutím ze dne 18. 2. 2021, č. j. DACI/3970/20/ODO (dále jen „rozhodnutí správního orgánu prvního stupně“), uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku z nedbalosti podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, kterého se dopustil dne 16. 7. 2021 v 16:19 hodin v obci Dačice, městské části Lipovec, v místě u domu čp. 19, ve směru jízdy na obec Dačice, při řízení vozidla tov. zn. LEXUS, reg. zn. X. Žalobce překročil nejvyšší povolenou rychlost jízdy v obci stanovenou na 50 km/h o 21 km/h, přičemž mu byla naměřena rychlost 74 km/h, po odečtení možné odchylky (-3 km/h) tudíž 71 km/h.

[2] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

[3] Krajský soud v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) v záhlaví označeným rozsudkem (dále jen „napadený rozsudek“) zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu žalobce, kterou se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí, neboť shledal, že žaloba není důvodná.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) nyní brojí proti napadenému rozsudku kasační stížností. Podáním ze dne 7. 4. 2022 požádal i o osvobození od soudních poplatků.

[5] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 31. 5. 2022, č. j. 4 As 85/2022 - 29, zamítl žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků za řízení o kasační stížnosti (výrok

I.) a vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení (výrok II.).

[6] Uvedené usnesení kasačního soudu bylo doručeno do datové schránky zástupce stěžovatele dne 8. 6. 2022 (viz doručenka na čl. 30 spisu Nejvyššího správního soudu). Kasačním soudem stanovená patnáctidenní lhůta k úhradě soudního poplatku tedy počala stěžovateli plynout dne 9. 6. 2022 a uplynula dne 23. 6. 2022 (čtvrtek). Stěžovatel však ve stanovené lhůtě soudní poplatek neuhradil.

[7] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Tímto zvláštním zákonem je v nyní posuzované věci zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), který v § 9 odst. 1 stanoví, že *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.*

[8] Jelikož stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[9] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona. Jelikož bylo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. června 2022

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu